

Vakterna som skjuter för att döda

– Inne i parken är vårt mål att döda tjuvjägarna, säger parkvakten Ikmamul Masid. Han vaktar de utrotningshotade noshörningarna i det indiska naturreservatet Kaziranga.

Kaziranga National Park är belägen på floden Brahmaputras södra strand nedanför Mikirbergen. Området utgörs av gräs- och våtmarksområden som till stora delar översvämmas årligen.

Den 18-åriga Razan Killing är en av de före detta tjuvjägarna som efter att varit gömd i ett år överlämnade sig själv till parkvakterna mot löfte om amnesti.

Bonden Ladu Ramm Murra känner med fingret längs med äret som löper över magen.
– En kväll väcktes jag av att en noshörning höll på att äta upp mitt ris så jag gick mot honom med en fackla, men istället för att springa in i skogen sprang den rakt mot mig.

MARTIN SCHIBBYE TEXT JONAS GRATZER BILD

det höga elefantgräset ligger en stor noshörningshane på sidan. Längs sprickorna i fötterna kan man följa varje steg den tagit under sitt 60-åriga liv. Lukten av dött kött sticker i näsborrarna. I mungipan dinglar ett sista grässtrå.

–Det var tur att vi hittade den först och inte tjuvjägarna, säger parkvakten Rajit Datta och håller upp det avsågade hornet, värt en kvarts miljon kronor i handeln.

Att en noshörning dör en naturlig död i parken är en seger för de senaste årens arbete, men parkvakterna ser bekymrat på det massiva djuret.

–Våra indiska forskare kommer snart att skicka en man till månen, men säg mig: kan de återskapa noshörningarna om de dör ut? frågar sig parkvakten Dharanidhar Boro.

Följer man floden Brahmaputras södra strand på sin väg från Tibet in i den nord-östra indiska delstaten Assam når man en stor slätt bevuxen med elefantgräs och tät tropisk skog. Här bland det höga gräset står striden om den enhornade noshörningens framtid. Naturreservatet Kaziranga blev nationalpark 1974. Sedan dess har över 650 noshörningar förlorat hornet, 2000 är kvar i livet och vaktas dygnet runt av 500 parkvakter.

–Naturen har gett oss mer än vi klarar av att försvara. Under 2007 var läget akut. Två gånger i månaden dödades noshörningar i reservatet och man kunde se att studenter plötsligt hade nya mobiler, berättar parkchefen SNBuragohain.

Den illegala handeln med de mytomspun-

na noshörningshornen omsätter miljoner i Asien. Tjuvjägarna samarbetar ofta med stamfolk från Burma. Främst används hornen som afrodisiaka i orientalisk medicin.

–Nu har regeringen lovat oss nya vapen och vi håller på att utbilda fler vakter. Men vi märker att om någon är sjuk en dag och en plats är obebodad så slår de till.

Fler vakter och moderna vapen hjälper men nyckeln är att vinna bybornas förtroende och låta djuren skyddas av en mänsklig sköld.

–Utan dem går tjuvjägarna vilse i skogen, säger parkchefen.

På ett fält i byn Bagoni med kor små som ponnyer står Ladu Murra och känner med fingret längs med äret som löper

över magen. På andra sidan åkern bakom den gröna väggen av skog ligger nationalparken.

–En kväll väcktes jag av att en noshörning höll på att äta upp mitt ris så jag gick mot honom med en fackla, men istället för att springa in i skogen sprang han rakt mot mig, berättar Ladu Murra.

Noshörningen hade sönder ett par revben och rev upp ett djupt sår i magen. Men ett och ett halvt år efter olyckan har det läkt bra och han känner inget agg.

–Jag har hört att de ser dåligt, men jag vill bara inte att de äter upp riset som ska vara till min familj. De är djur och borde sköta sitt, säger Ladu Murra.

När området blev nationalpark och inga träd fick fällas tvingades många av

byborna att börja jaga för sin överlevnad. Timret hade lokala köpare men med den illegala djurhandeln kom internationella ligor in i bilden. För att parkvakterna ska

» *Att döda en noshörning är en stor synd, jag skäms.*

kunna bygga en mänsklig försvarslinje går numera en del av pengarna från turismen tillbaka till byarna. Ett elstängsel har också satts upp kring en del av odlingsmarkerna för att minska skadorna på grödorna.

Men det som gett resultat – och rubriker

– är att parkvakterna ifjol erbjöd alla före detta tjuvjägare amnesti.

–Att döda en noshörning är en stor synd, jag skäms, säger den 18-åriga Razan Killing där han står som ett skrämtdjur mot väggen inne på parkvakternas kontor.

Tjuvjägarna erbjöd honom 1400 kronor om han visade dem var noshörningarna fanns. Som äldste sonen utan utbildning var valet lätt. Före sin 18-årsdag hade han varit med om att hugga av tre horn med yxa och sedan lämna djuren att förblöda. Pengarna han fick gick till att bygga ett nytt tak på föräldrarnas hus. Den fjärde jakten misslyckades. Noshörningen skadesköts och det rullande ekot larmade parkvakterna.

I eldstriden som följde sköts tjuvjägarna ▶

FAKTA

KAZIRANGA NATIONAL PARK är en nationalpark i delstaten Assam, nordöstra Indien; 430 km², upptagen på UNESCO:s världsarvslista.

▷ Parken är belägen på floden Brahmaputras södra strand nedanför Mikirbergen. Området utgörs av gräs- och våtmarksområden som till stora delar översvämmas årligen.

▷ Tjuvjakten på noshörningar har inte varit så omfattande på 15 år och förvärras av att tjuvskyttarna börjat använda bedövningsmedel, gift och automatvapen. WWF har kunnat se en ökning som en följd av rykten i Vietnam om att hornen botar cancer.

▷ Ett noshörningshorn väger cirka 750 gram och marknadspriset ligger på 50 000 dollar kilot. Hornet består inte av ben utan av tätt sittande hår och hud.

▷ Det är enligt WWF totalt avgörande för noshörningens överlevnad att se till att lokalbefolkningen som lever intill dem kan få fördelar av att den hotade arten lever i området.

▷ Handel med djurdelar är en lönsam affär som varje år omsätter närmare 20 miljarder USA-dollar. År 1973 kom ett antal länder överens om att handel inte får vara orsaken till att vilda djur och växter utrotas. Överenskommelsen heter CITES (Convention on International Trade in Endangered Species of wild flora and fauna) och kallas även för Washingtonkonventionen.

▷ När delegater från 175 länder träffades för att diskutera skyddet och reglerar handeln med hotade växt- och djurarter i Qatar den 13-25 mars 2010 så beslutades det om krafttag för att stoppa den illegala handeln med noshörningshorn.

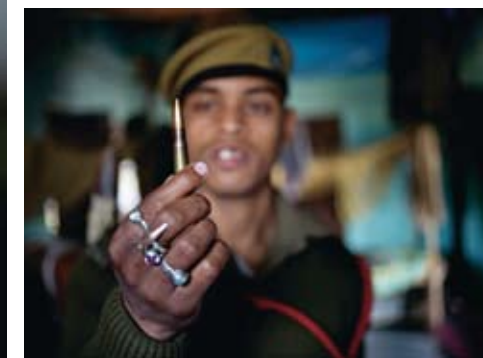
Kaziranga är framförallt tillflyktsplats för den enhornade noshörningen vilken mer eller mindre var utrotningshotad under tidigt 1900-tal. Från att det bara fanns runt 200 djur kvar har ett aktivt skyddsarbete möjliggjort en återväxt vilket innebär att parken idag rymmer två tredjedelar av jordens 2500 existerande djur. Förutom noshörning finns här ett rikt fågelliv, elefanter, hjortar, schakal och gaur (indisk bisonoxe).

Parkvakten Dharanidhar Boro har själv skjutit ihjäl inte mindre än 37 tjuvjägare och utbildar nu den nya skogsbataljonen på nära 800 man som ska förstärka parkens försvar.

ihjäl men Razan Killing lyckades fly till en by där han gömde sig i över ett år innan amnestin fick honom att ge sig till känna.

–Jag har visat parkvakterna var vi gömde oss och på vilka vägar vi smugglade ut hornen till Kina, berättar Razan Killing som inte kommer att åtalas.

När han överlämnade sig hölls en ceremoni i byn och det var formellt byborna som lämnade över honom till parkvakterna. Sedan fick alla i byn skriva på ett

papper där de lovade att försvara noshörningarna.

–Nyckeln är att hela byn tar ansvar för att ingen bybo jagar. Om så sker kommer hela den familjen att förskjutas, förklarar parkvakten Ikmamul Masid.

Men trots amnestilinjén är det fortfarande dödsstraff om man befinner sig i parken utan giltigt skäl.

–Vi skjuter direkt, inne i parken dödar vi

dem, det finns inga ursäkter.

Även om ni tar dem till fånga?

–Inne i parken är vårt mål att döda tjuvjägarna.

Även om ni fångar dem, skjuter ni dem?

–Ja, vi säger åt dem springa och sedan skjuter vi dem. Inne i parken är det för sent att ge upp. Fångar vi dem så kommer de att försöka döda oss, säger Ikmamul Masid.

Tystnaden bryts av ett bestämt "givakt" följt av det dunsande ljudet av tygskor mot

den röda jorden i Indiens nordöstra hörn.

–Ladda!

Kompanichefens order utlöser ett öronbedövande klickande när mekanismerna i vapnen från första världskriget spänns. De omkring 70 parkvakterna i brungröna uniformer krånglar med kärvande slutstycken. Befälen vet att det måste gå snabbare innan rekryterna är färdiga att släppas ut i nationalparken. Rörelserna nöts in timme efter timme. Moment för moment.

Mantrat är "döda eller dödas". Efter vapenträningen följer en kvällskurs i botanik.

–Skogen är ett slagfält, säger parkvakten Dharanidhar Boro som själv har skjutit ihjäl inte mindre än 37 tjuvjägare och nu utbildar den nya skogsbataljonen på nära 800 man som ska förstärka parkens försvar.

Hans kolleger tjänar dåligt, arbetar dygnet runt och blir regelbundet beskjutna och översprungna av elefanter.

–De som dör i Indiens krig äras med monument men de som dör för att försvara vårt lands fauna glöms bort. Vi parkvakter är också en armé som tjänar hela världens ekosystem.

MARTIN SCHIBBYE ÄR FRILANSJOURNALIST OCH FÖRE DETTA REDAKTÖR FÖR FIB. **JONAS GRATZER** ÄR FRILANSFOTOGRAF. WWW.JONASGRATZER.COM